



מחסן בגדים על הפרק:

לפני כשנה וחצי נתקיימה שיחה אחת על סדרי הלבשה, מבלי להגיע להחלטה כל-שהי. הדברים גם הלאה התנהלו לפי תפיסתה הארגונית והחברתית של המחסנאית, בלי דפוסי מחייבים. צורה זאת של "מגיע", חובת ההוכחה לשני הצדדים, הביאה לידי-צורות התמקחות, שלא מוסיפה כבוד לא לחברה, שנבחרה לנהל את המחסן, ולא לחבר שלמענו הוקם המוסד הזה. המחסנאית היא משד אחד באמנת החברה, שאת צרכיה בעני-ני הלבשה עליה למלא, מצד שני היא גם-מהורה אחת השלוחות של מוסדות המשק, ש-מוכנים לא להתערב בענייני אופנה, אך - דורשים להקפיד על תקציבים. לשבחן של מוסד זה ייאמר (וזה נוגע גם למחסן יל-דים), שהצורך בשמירה על תקציבים חדר-להכרתו. אחרי ויכוח עם מוסדות המשק על עצם התקציב, על התקציב "הנורף" ו"המיד-חד", שמנגיעים לידי סיכום, משתדלים ל-שמור על מילויור לפי מיטב היכולת.

נאית תצטרך לעמוד בפרץ. רבים חולמים על - שיטה אדמיניסטרטיבית, שתשחרר את החבר מה-לותו במוסדות. הוא בעצמו רוצה להחליט על אופן השימוש בתקציבו. המחסנאית רק תחלק - פתקאות והמחאות כסף. אבל גם הסדרים המצו-יינים, שהנהגנו בשטח הרהוט מוכיחים, שלא די לבחור באדמיניסטרטור מוכשר לתפקיד, הוא נשאר חברותי ביסודו, אם כי, הוך הקלות ר-בות. והוא הדין לגבי מחסן הבגדים.

בשיחת קבוצ:

28.5: התבטל יום הגיוס מ-30.4 וחברים, ש-עבדו באותו יום, תיזקף לזכותם שבת אחת.

אפשרה הכשרה של שנה אחת לברכה גלנ-צמן בתור גבנת.

אפשרה השתלטות לזכריה לשנתיים.

השיחה בקשה להשפיע על דני פרידמן, שיחזור לתפקיד של סניטר, נוכח מכת הזבובים המטרידה, אך דני עמד במריו.

4.6: הודעה על תוצאות ההצבעה האישית, ל-פיה נתקבלו כחברים: לילי ברקאי (בר-קוביץ), ינינה ויורם קורן, וינה ז-יצחק ברזילי.

התנהל ויכוח על מועדונים לחברת "א-לונים" וליילדי המוסד.

אוטי, סדרן המוסד, מחא בגד אנשי ה-גן, שמנגיסיים ילדים לעבודה בלי ידי-עתו ובלי ידיעת רכז העבודה של הקי-בוץ. אין זו הפעם הראשונה שהירקנים נתפסו על עבירה של עבודה "בלתי נא-רגנת". עם כל החיבה, שהקיבוץ רוחש-לענף מוצלח זה ולאנשיו, שום איש או מוסד, שמכבד את תפקידו, לא יוכל ל-עבור על פרטיזנצ'ינה כזאת לסדר ה-יום.

אם תיחסים עם מוסדות המשק הגיעו לידי "פציפיקציה", אין להגיד שהוא ה-בר גם תיחסים בין המוסד לבין החבר, שם, אי-התבנות הן רבות ולפעמים מרות. כאן-אנו מצוירים לעשות דבר. הצעה ועדת אהל-בשה של הקיבוץ הארצי על הנהגת קבוצות-בגדים לחברה נופלת אצלנו על "קרקע פו-ריה". היא קיימת בחלקה (בבגדי קיץ של החברה), עכשיו יש להרחיבה גם על בגדי-חורף. ויש דורשים להנהיגה גם אצל חב-רים. אם ירחיבו את ההצעה בכמה פריטים, לפי הצעה ועדת קומונה, הרי חלקו של ה-תקציב האישי בתקציב הכולל של מחסן הב-גדים יתקרב לכדי 50 אחוז. יתכן והסדר-חדש זה יביא לידי יחסים מתוקנים יותר, אך אין ספק, שאין זה משה קסם, שבעזר-תו יסולקו כל הקשיים. בעיות חדשות י-צוצו על רקע סדרים חדשים וגם אז המחס-



אכן, שחקה לי הפעם השעה, לא פעם נסיתי לבקר במחסן המכולת ולכתוב משהו גם על המתרחש בממלכה זו אך עד היום ללא הצלחה, כי על כן עסוקה היא המחסנאית שלנו, עסוקה ביום ועסוקה בערב, ולא בבקל תתפנה לשבת לשעה קלה, להתרכז ולחשוב על כתיבה "לביתנו". והנה מצאתיה הערב, להפתעתי, מוכנה גם לכך, יושבים אנו על כוס קפה בחדרה, כשמצב רוחה טוב, לבושה בגדי שבת ובחיוך מצודד על שפתייה פונה ישר לענין ואומרת: ראה, עוד חודשיים ומלאו חמש שנים מאז נבחרתי כמחסנאית ואיני זוכרת שאי פעם מסרתי משהו לפרסום, והרי תמיד ימצאו בשטח פעולתי דברים שאין הצבור יודע עליהם ולא כלום. לכן אשמח לראות כתבה זו כהתחלה שבעקבותיה, ולעתים יותר תכופות, תבואנה רבות נוספות. נצלתי הזדמנות נדירה זו של שעת כושר ושאלתי שאלת ראשונה על בעיה אקטואלית: כיצד למשל את מסתדרת עם התקציב החדש, המקוצץ? האם הורדה זו שהקבוץ הצביע עליה ברוב קולות - נכרת בתפריט, בטיב האוכל המוגש לחברים? או נוכחת בינתיים לדעת שאנשי הכלכלה שלנו שעה שהכריזו, שהורדה זו כמעט ולא תורגש בצלחת? אגיד לך, אומרת יעל, לא הייתי רוצה להשיג השגות על החלטות שקבלו אשורן בשיחת הקבוץ. כל השנים נאבקתי עם רכזי ה-משק על גודל התקציב לכלכלה, אך לכלל החלטה ברורה ולאשורה ע"י שיחת הקבוץ אף פעם לא הגענו. לכן לא אהיה מדייקת אם אגיד שהתקציב חיה עד להחלטה האחרונה 1.38 ל"י לבפש, אלא שבתקופה בה עבדתי ללא תקציב מוגדר הגענו לסך הנ"ל, אולם כיון ששאלת אבהיר אי אלו דברים הורשים ה-בהרה בענין זה. עד להחלטה הוצאנו לכלכלה כ-20 אלף ל"י לחודש, וכיום הממוצע מגיע לכדי 18 אלף. אך בכדי להבין את מידת ההשפעה של ההורדה על כלכלתנו, עלינו להביא לידיעת החברים שהס-כום הנ"ל כולל, - מחוץ לאוכל המוגש לחברים - כבודים לאורחים של עגפים וועדות, אורחי חברים, תוספות, חולים, הורים מסיבות, ימי הולדת, לידות, גז, סולר, קירור, תקונים, בתי-מלאכה, חמ-רי-נקוי, חשמל, הובלות-פישר ושלנו, ודמי השהיה של תיבות ריקות. בכל הרשימה הנכבדה הזאת ה-מסתכמת ב-1.500 ל"י לחודש בממוצע, אין כל אפשרות לבצע חסכון כלשהו. בית הקירור מוסיף ל-עבוד, הסולר ממשיך לזרום, הגז מוסיף לבעור וכו' וכו', יוצא איפוא שהחלק הארי שבחסכון נח-סך מהכלכלה של החברים ממש, מהבשר, מהחלוקה החודשית לחברים (שוקולד), במינימום של העוגיות, בסוכר וכו', ואף זאת עלינו לדעת שבמסגרת חשוב התקציב אינם בכללים.

כל האורחים של החברים, שמספרם מגיע בימי שבת וחג ל-80 - 100.

לכן, מן הראוי היה, במצב דברים זה, לפרסם מחירים של מצרכים וכלים, תוך תקוה שבדרך זו נשכיל לשמור שמירה מעולה יותר ולהזהר מבזבוז במצרכים ומאבדן רכוש יקר, ולהוסיף ולפרסם גם בעתיד על תנודותיהם של מחירים אלה.

כ ל ו ם

מ כ ו ל ת

מכירת	ק"ג	אגורות	מכירה	ל"י
לחם אחיד	ק"ג	19.6	חתיכה	1.15
לחם לבן	"	41.6	תריסר	8.40
לחם קימל	"	32.	כ פ י ו ת	5.20
לחם מיוחד	"	31.6	סכינים	16.00
חלה רגילה	"	47.	חתיכה	- .65
חלה מתוקה	"	56.	לפתניות	- .36
לחמניה רגילה	חתיכה	- 4.	כפות לדיסה	1.55
בשר שניצל	ק"ג	5.20 ל"י	קומקום בירוסטה לקפה	29.00
בשר בקר	"	4.50.	קומקום קטן לתמצית	27.00
בשר עוף	"	1.40.	מרקיה בירוסטה	11.30
בשר קורקבנים	"	3.50.	דיסיה בירוסטה	-9.50
נקניק שינקין	"	7.60.	צלחת לסלט בירוסטה	-4.60
שינקין ב'	"	5.60.	קערה בירוסטה קטנה	14.00
שינקין (לארוחת-ערב)	"	5.00.	קערה בירוסטה גדולה	46.00
נקניק סלאמי	"	3.60.	למרגרינה ולריבה	-1.90
סטנדרט	"	2.50.		
דג מעושן	"	1.20.		
דג טונה מעושן	"	4.20.		
מרגרינה	"	1.00.		

קִיּוּן וּפְיֵי

*** אלי פרידמן חזר מסיור של כמה שבועות באנגליה, סודיה, בלגיה, אוסטריה, גרמניה ויוון, כתבה על מסע למודי זה של אלי המלא עבין בפרסם בעלוננו הבא.

* *
*

*** היום עומדת להגיע הביתה ממסע של כמה חודשים באמריקה ואירופה מספחת סולומון, יש לקוות שגם מאיר יזכה את עתוננו ברשימות ממסעו זה. ובינתיים נברך את כל החוזרים ב"ברוכים הבאים".

* *
*

*** חנן יצא לעתודות למסך חודס ימים, ואת הפקידו באינסטלציה ממלא חלקית מרצי.

* *
*

*** סרגא מכין תערוכת תמונות מעסי ידיו במוזיאון בהל-אביב בחודס יוני. אנו מצדנו ודאי לא נחמיץ חזמנות זו ונלך בהמונינו להארת את מה סבינתיים בגדר סוד, ומאחלים בקורת טובה ופוריה.

* *
*

*** נושי כבר קבלה את הויזה שלה להונגריה ונסיעתה תצא בקרוב לפועל. מבלי לזרז אותה אנו כבר מלווים אותה בדרך צלחה.

* *
*

*** דורית מסתתפת בקורס לדידקטיקה להוראת האנגליה במוסד.

ישיבות ארוצים וחגיגות

בימים אלה התקימה ישיבה של מזכירות המוסד בה נדונה בעית תקן העובדים בסגת תסכ"א. לאור בחינת התקן הקיים מתברר שקיים פער גדול בין מספר שעות ההוראה שחברי "העוגן" נותנים לבין אלו שהם חייבים לתת, וכפליים גראה המצב כחמור לאור העובדה שיש לנו במוסד שלום כיתות ומחנך אחד בלבד חבר העוגן וסניים הם חברי "מעברות", ומסקלנו במוסד יפחת עוד יותר יותר עם יציאתו של זכריה להסתלמות, לכן הועלתה הדריסה ש"העוגן" יסלח עוד הסנה להכסרה מורה לריאליסטיקה. וכיצד אנו רוצים לפתור את יתר הבעיות, על כך נסתדל לפרסם כטרק בדע זאת.

בקרום יתקיים אצלנו "ערב סאלות ותשובות" כסבראס הסלחן יסבו חברי המזכירות ורכזי הועדות מצוידים בידיעות ובמספרים שיאפמרו להם לענות לכל מי שיגיס את סאלותיו בכתב, וזאת מתבקסים החברים לעסות בהקדם ע"י הכנסת סאלותיהם לתאי הדואר של חברי המזכירות, וכן יסתדל הצוות לענות, כמיטב יכלתו. גם על סאלות "אד הוק" שתסאלנה בעל פה על המקום. ערב זה יסמט בסיון לקניית דעת על דברים שמסום מה אינם מוצאים מסגרות מתאימות להידון בהן, ה כ ו ב ו ! ועל המועד המדויק תבוא הודעה מעל הלוח.



אל: יומן המזכירות

קראתי בענין את "יומן המזכירות" בו הרהר הכותב הרהורים נוגים על חבר סברצונו לעזוב את הקבוץ.

אינני יכל להסכים עם הדעה, שכאילו ועדות המינויים והמזכירות הם האסמים בכך, סחבר, אפילו אם הוא מטתוק לכך, אינו מקבל תפקיד, הרי האמת היא הפוכה מזה, כל הסנים מחפטים בין מספר מועט של הברים, מועמדים למספר הולך וגדל של תפקידים, ואם לא מצאו דוקא את אותו החבר, הרי זה לא משום שסכחו על קיומו, ואני בוטה יותר להאמין, שבדקו ומצאו שהחבר הזה איננו מתאים לתפקיד הפנוי. אין זה בלתי מתקבל על הדעת סמיסהו חולם על תפקידים "גדולים" שהוא עתיד למלא, אך בו בזמן חבריו בקבוץ סבורים אחרת. קיים כנראה לפעמים פער בין הערכה עצמית של הפרט, כי היא יכלה להיות מופרזת, לעומת הערכת החברה כלפיו.

אצלנו גם המזכירות וגם ועדות המינויים מתחלפות מדי סבה, והיא בודקה בפסטות, אולי גם בחפזון מה; מתאים, לא מתאים, לו היתה קיימת ועד פרסונלית קבועה, יתכן והיתה בוטלת על עצמה את הטירחה, להסביר לחבר את טעותו ואז היתה חוסכת מהחבר את המרירות המצטברת ומקבוץ את ההפתעה של נימוק מעין זה לעזיבה.

אין אני מסכים להטיל על החברה את האסמה ולנקות את החבר מכל חטא ופגם, כן גם אין לעסוק את ההיפך מזה; לא להסמיץ ולא להסחיר את פניו. אולם על ידי כתיבה מסוג זה הופכים את העוזב לגיבור, תואר שבהחלט אינו מגיע לו וגם אינו מוסיף הרבה להבראת האקלים החברתי שלנו, בכדי להסיר אהדה סאופפת לפעמים חבר עוזב מוטב לבתח את הכובותיו ואת חייו בקבוץ, שהביאוהו לעזיבה מאשר לכתוב דברים, שריח ההבנה היתרה לחולסות הפרט בודף מהם.

מ.

סר החקלארת

ירוסלים 1.6.1960

לח' קבוץ העוגן
סלום רב.

רב הודות על ארגז "הבכורים" - מלונים - מסלחתם לי.

אכן היתה זו הבאה רבה - גם ההנאה החומרית (טעם "גן-עדן"!) וגם לראות את הפרי, האריזה, תו היצרן שעל הפרי ולדעת כי אכן אתם עושים חיל בגידול זה.

בברכה רבה
(-) מסה דיין

ערך סבועות תס"ך
אל קבוץ העוגן.
חברי העוגן היקרים.

הנני מודה לכם מקרב לב על הסי הבאה שלכם - פרי הביכורים ערב חג הביכורים - מלוני "העוגן" שהם לפאר לקבוץ ולחבריו מגדליו ומטפחיו.

בידידות שלכם
(-) סלמה רוזן